

flytte til Trollesminde. Denne Gaards Behov til Udvidelse af Stald- og Laderum i Forhold til det forøgede Jordtilliggende er allerede fyldtgjort ved Bevilling i indeværende Finantsaar og kan yderligere forbedres ved Overflytning af enkelte lettere Bygninger, der kunne undværes paa det omordnede Hillerødsholm. De til disse Byggeforetagender nødvendige Midler kunne efter deres Bessaffenhed ikke nødtigt opgives; det tør antages at de kunne bestrides med høist 15,000 Rb., naar Bygningerne skulle være af en saadan Bessaffenhed, at de svare til Gaardene og virkelig forøge disses Værdi, et Hensyn, som fermeentlig ikke bør tilfidesættes ved Eiendomme, der have Udsigt til at blive solgte.

Naar det paa Grundlag af disse Data undersøges, hvorledes Forholdet efter denne Ordning stiller sig finantsielt, i Sammenligning med det Nuværende, udkommer følgende Resultat:

Hillerødsholm har for Tiden, efter Fradrag af de til Trollesminde henlagte Jorder, men med Indbegreb af et BANGEMANDSHUUS, et Tilliggende af 395 Edr. Land, hvoraf Indtægten efter den gjældende ingenlunde meget billige Forpagtning, kan anslaaes til 3,900 Rb. Stutterigaardens Tilliggende, foruden lille Hestehave, andrager 487 Edr. Land, hvoraf hidtil ingen Indtægt høves. Den contante Indtægt af det samlede Areal udgjør altsaa 3,900 Rb.

Af det samlede Areal, 882 Edr. Land, foreslaaes nu bortfolgt c. 450 Edr. Land, der neppe tør anslaaes til højere Værdi end 75,000 Rb., og naar herfra drages til Byggearbejder 15,000 Rb., bliver 4 pCt. af Resten 60,000 Rb. 2,400 Rb.
Udgiften efter § 3 2,000 —

4,400 —

Statskassen vil saaledes have en forøget contant Indtægt af 500 Rb.

aarlig, foruden den Forøgelse i Værdi, som fremkommer for Trollesminde.

Naar der i Lovforslaget er fastholdt en Afgift af det nye Hillerødsholm af mindst 2,000 Rb., saa vil, under Forudsætning af, at Avingen kan bære en Forpagtningsafgift af 5,000 Rb., det højeste Tilflud, Staten kan komme til at give for Stutteriets Dyrholdelse ikke overstige 3,000 Rb. foruden Renten af Hestebestandens Capitalværdi og Brugsværdien af Overdrevet i Hestehaven, der tilsammen utvivlsomt mere end opveies ved den beregnede aarlige Meerindtægt for Statskassen. Der kan saaledes neppe fra den finantsielle Side gjøres nogen grundet Indvending imod Forslaget om at overdrage Stutteriet i privat Drift, da det er saalænge fra at paaføre Staten nogen forøget Udgift, at det tværtimod igjennem den paatænkte Omordning tilfører Statskassen en Indtægt af 500 Rb. aarlig, som den hidtil ikke har havt.

Forslaget i § 8 om Ophævelse af forskjellige ældre Bestemmelser, finder sin Begrundelse i Lovforslagets forudgaaende Indhold, alene med Undtagelse af Bestemmelsen i Lov af 23de Januar 1862 § 15, hvorefter der inden Udløbet af Finantsaaret 1871—72 vil være at tage Bestemmelse om, hvorvidt de i Lovens §§ 3—7 omhandlede Præmier ved Hingsiffuer fremdeles skulde vedblive at uddedes af Statskassen. I det Staten ganske eller ialfald tildeels opgiver ved directe Foranstaltninger at virke for en gavnlig Udvikling af Landets Hestevælv, forekommer der Ministeriet at være saameget mere Tøse til vedblive at understøtte de Privates Bestræbelser i saa Henseende ved Tilflud som de heromhandlede, om hvilke det tør forudsættes, at de stifte ikke ringe Nytte, og man har derfor fundet det naturligt at benytte den foreliggende Leilighed til at faae den indskrænkende Bestemmelse i fornavnte Lovs § 15 ophævet, istedetfor ved Udløbet af det ovennævnte Tidrum derom at fremkomme med et særligt Lovforslag.